

Side One:

- 1/ KOKOTEM BEAT /intro/ 0:50
- 2/ VYLIŽ ME 3:53
- 3/ FIRST SIGNÁLNÍ 1:54
- 4/ DUCH OPUSTIL KARLA GOTTA 1:15
- 5/ TEST MICH 2:25
- 6/ KDO ASI CALL ME? 3:14

Side Two:

- 7/ OHĚŇ IN MY TROUSERS 3:25
- 8/ BE HAPPY JAK CYP! 3:08
- 9/ OHNE DICH V PÍCI SEM 2:48
- 10/ OBJEV MY CLITORIS 1:08
- 11/ YOU CAN 'T ALWAYS GET WHAT YOU WANT 4:20

2021

Autor: Pan B

Kalindář

- 14. 8. se koná akce **Altsteinzeitliche knochenklangbilder**. Kde: v Týnu nad Vltavou, Semeneč, kdy: večer, vstup: v rámci akce.
- 20. – 21. 8. se koná **Stone Smoker Festival 2021**. Vystoupí: RED SCALP/PL, SEX BLENDER /UKR, JOHNNY AND THE ROTTEN /AU, ACID ROW, PURPLETOWN, TRAHIR, MARCEL GIDOTE'S HOLY CRAB, FAT OLD DONALD. Kde: u Skaláka na mlýně (Meziříčko u Želetavy), kdy: celý den, vstup: za peníze.
- 27. – 28. 8. se koná festival **Napříč**. Vystoupí: UNDERSPHERE, LEŽERNÉ A VLEŽE, THE WANTED, PO PRACOVNÍ DOBĚ, VELKÁ POTŘEBA, GRIF, JOSEF KLÍČ, SBOR HUDBY, ZÁVIŠ, JIŘINA, HERNABAR, PAN KAREL, PLUM DUMPLINGS, NADÍVANÝ

SPOLEK PŘÁTEL KOZ POŘADÁ

19.-22. srpna 2021

Na samotě Milkovice u Libáně okr. Jičín

11. 8. Zuzana, Filoména

Přejeme vše nejlepší!
Bude tančit Zuzana
s Helou až do rána.
Těž bude ta Filoména,
do surreálna zalomena.

Společně Proti
NARCIZMU!

Obrázek týdne: Zahradní hudba

SKŘIVÁNEK, TYP SKŘEŠÍN, JIŘÍKOVO VIDĚNÍ, CHÓR VÁŽSKÝCH MUZIKANTŮV, DIE RETARDOVANÝ KOKSOPLYN. Dále pak výstavy a autorská čtení. Kde: u Skaláka na mlýně (Meziříčko u Želetavy), kdy: od pátku do neděle, vstup: zdarma.

- 29.-30.8 se koná **Baby utopia fest**. Vystoupí: LOBBYBOY & SAAB900TURBO; WALDEN; POHADLO; DIMITAR; KUBA CERMAQUE; ČLOVĚK KRVE; PŮVODNÍ BUREŠ; KOČKOLIT; PONDĚLNÍ RÁNO; ABSOLUTNĚ ČERNÉ TĚLESO; GOMEROVA PAUZA NA PIVO; VRÁTA KUBITA A FAZOLE POZNÁNÍ. Dále bude: Cube performance; Sítotisk; Výroba Figurek; Razítkový workshop; Swapshop; Antikvariát Knihkopec; Promítání; Bojovka. Kde: Hrad Točnick, kdy: 16:00, vstup: kvůli COVID zatajen.

Lettek mejdan

Podivuhodné věci se stávají náhle a intenzivně. Místo akce bylo tajné, ale prý znalci mohli z plakátku poznat, kde se akce koná, ono motiv pověšeného karavanu v koruně stromu byla dominanta jen jednoho místa – u Skaláka.

Vyrazili jsme Ká, Jé a Há z Prahy a celkem bez výrazného zpoždění dojeli právě včas na náhlou průtrž mračen. Na konci přeháňky nebe nad Želetavou sevřel duhový pařát a ždímal poslední kapky v mracích. Je jasné, že po turistické stezce se jít nedá, ono ne že by to po ní někdy šlo jít dobře. Z dálky slyšíme pověstné dunění tekknoparty.

Po chvíli cesty se Há zastavil a vytáhl rum.

„Myslím, že bychom se měli věnovat důležitým okolnostem téhle cesty. Co je to za muziku?“

Najednou místo dunění slyšíme disko a výskot dětí.

„No uvidíme, tak jako tak jdeme ke Skalákovi,“ pronešl Ká a napil se též. Plán byl jasný, žel i alternativní stezka se ukázala být neschůdnou, navíc pokračovala tábořem, což se ukázalo jako ten zdroj diska. Obešli jsme to místo až na silnici, kde nás hned někdo svezl do nejbližší vesnice, což bylo fajn, ušetřilo se několik kroků. Dunění zesílilo. Nakonec jdeme na správnou party.

Hradba reproduktorů, světla, lasery, stroboskopy a psychedelické dekorace. Tak by se dalo ve zkratce charakterizovat místo dění. To celé bylo lemováno tmou, kde svítily stánky s pivem. Po louce se pohybovaly stíny postav, tu a tam někdo zasvítí baterkou, aby nešlápl někam do bahna. U Skaláka je to fajn místo, má tam lavičky, zátiší a nějakou tu střechu, kam se dá schovat před deštěm.

Jé začne něco psát do deníku. „Nasávám atmosféru,“ seznámí mlčící dav u stolu, který nechápe, co si právě teď potřebuje psát. „Zní to dobře. 170 – 180 bípím, když to na takové akci zahraješ, nic tím nezkažíš.“

„Jo, zvedá to ze židle, hradba volá,“ zavtipkuje Ká.

„No a nedáme jointa?“ přisadí si Há.

„A máš snad něco?“ zeptá se Ká.

„To je právě to, vždycky s sebou něco nosím, ale minulý týden jsem musel zakoupit. A z radosti, že mám zas nějaký materiál na jointy, jsem si dával jeden za druhým.“

„A máš tedy něco?“ zeptal se znovu Ká.

„No a tak jsem to celý zhulil, takže nic nemám.“ Há dokončil svoji výpověď a tázavě se na nás podíval.

„A máš alespoň papírky?“ zeptal se Ká.

„Ani ty nemám,“ usmál se Há.

Chvilku na sebe koukáme, když z vedlejší lavičky začínou debatovat nějací lidé...

„Hele tohle je pravá česká travka. Žádná chemka, žádná lampa, poctivej venek a sluníčko.“

„Já tady mám CBD! To je taky dobrý.“

„Jak dobrý? Vždyť to je svalový relaxant. Kdybych uběhl maratón, nebo posiloval, tak si to klidně dám. Ale tady jseš, kámo, na party. Tady nemáš jít spát, naopak, tady se potřebuješ trávou zmatlat. Žádný relaxant na spaní, ale THC na jiskřivou mysl.“

Há pokyne hlavou, „Myslím, že tamhle kluci by mohli mít něco na jointa. A lína huba, holý neštěstí.“ Há odešel a za chvilku se vrátil s paličkou konopí.

„Takže mejdan může započnout.“

Bafáme a pijeme rum. Z vedlejšího stolu se ozve: „Nojo zase přijeli Pražáci dělat bordel. Ale to je v pořádku. My zase jezdíme do Ostravy. Prostě nedělat si ostudu tady doma.“

Všichni se zasmějem. Ká se zamyslí. „Hele, Há, ty máš na sobě jen šortky a tričko, není ti zima? Máš něco na sebe?“

„No jak jsem rychle balil, tak jsem si mikinu zapomněl zabalit,“ usměje se Há.

Ká zakrouť hlavou: „Tak to musel být teda úprk. Na, tady máš moje triko s dlouhým rukávem, ať se trochu zahřeješ.“

Há si oblékne druhé triko a cítí se spokojen. Jé dopsal mezitím stránku.

„Ty lettekácký party byly vyhlášený, že prý když jsi šel před bedny, tak ses někoho na něco zeptal a on ti odpověděl nesouvisle nějaký bláboly. Pak ses zeptal někoho dalšího a zase něco vymaštěně mllel. Jo ty jejich party byly hustý.“

Rytmus začínal být svižnější a svižnější. Hudba unášela. Stroboskopy krájely pohyby tanečníků do sekvencí pohybů a vždy v jiném světle. Pořád zněl ten motor tum-dum-tum-dum, tum-dum-tum-dum.

„Hele, ty vypadáš jako tančící strom. Tančíš, ale vůbec se nehejbeš. Ty jseš opravdu jako tančící strom,“ kdosi počastoval Ká, během jeho magické chvíle souznění s hudbou. Ká se usměje na znamení, že mu je taky fajn.

„No jo, ale já mám mezi nahama baťoh, to je jasný, že se nikam nehnu,“ zamumlal si pod fousy Ká a ještě se jednou tomu všemu zasmál.

Za chvíli přišel Há, že by chtěl rum. Ká na něj chvilku kouká, sáhne mu na triko a zjistí, že je i s celým Há komplet durch mokré. „Cos to dělal?“ zeptal se ho Ká, když vytahoval lahev rumu.

„Spadnul jsem do potoka, ale nevím už kde. Taky jsem ztratil brejle.“ Há se napije a dodá: „asi je to tak dobře.“

„No buď půjdeš hned do spacáku, anebo budeš tančovat jak divej, abys to vysušil,“ dodá Ká a napije se taky.

Jé si prohlíží tu hradbu z beden. „Koukej na tyhle bedny, ty jsou výkonostně velmi vysoko, ale vůbec nehrajou, zajímá mě, co to bude, až je zapnou.“

„Asi nechtěj rušit sousedy, to musí dělat kravál jak sviň,“ komentuje Ká.

„To docela jo, ale stačí to pustit někdy nad ránem, když všichni spí a nikdo nemá otevřená okna. Tak uvidíme.“ Jé to dořekl a vmísil se do davu.

Všichni byli přikrytí pod závojem noci. Pendlovali sem a tam. Tu a tam si sednout, nebo si zatančit, nebo obojí.

„Hele, co je to ten Kozí mejdan?“

„Já to znám, já tam byl jednou před patnácti lety. A je to underground a ještě další lidi, punkáči, hipíci a je to veeeeelkej mašťáckej mejdan.“

„Něco jako tohle?“

„To ne. To je jiný. Ale taky docela divoký.“

Ká sedí opodál a poslouchá bavící se skupinku nad pozvánkou letošních Koz. „To je hezká recenze,“ pomyslí si. Když najednou se zjeví Há: „Hele, já už jdu spát, tak mě nehledejte.“

Pokýváme hlavou na srozuměnou. Há mizí do tmy. Jé ukazuje na jednu část stěny: „Koukej, tohle jsou tatra-maťácký bedny. Koukni na to, to je spíše muzejní

sbírka, než soundsystem.“ V porovnání s ostatními bednami je vidět jasná patina dlouhodobého pobytu na půdě.

„Vskutku trefné,“ odsouhlasí Ká, protože tohoto by si jaktěživ nevyšiml.

Po rozbřesku začalo svítat a postupně jsme se odklidili kamsi vytuhnout. Ale kdeže... Zatímco Ká se pohozeně ukládal ke spánku, Jé čekal, až tu výkonnou aparaturu na chvilku zapnou, což mu zabralo celé dopoledne. Pak co se týče účastníka Há, tento se nalézal vsedě na trávníku, co zbyl mezi auty, načež k němu mluví jakási El ze Žďáru, která jej ujišťuje, že už volají sanitku. Há se podívá na rozsah škod, kde hluboký šlic v pravé dlani, lemující jeho lineu vitalis mu dává na srozuměnou, že včera se stala výjimečná událost. Nicméně jakékoliv bližší informace mu jsou naprosto skryté.

Na chirurgii jej propustili a dali mu nové tričko. Há se stopem dostal zpátky ke Skalákovi zhruba o půl třetí, kdy se potkal se zbytkem bandy. A to vše absolvoval téměř poslepu, neboť brýle utopil v potoce. To už jej přemohla naprostá únava a vyčerpání.

„Hele, tamhle jde Há,“ ukazuje Jé směrem k davu.

„A kde má batoh? A kde má... boty? To tričko, to bylo původně batikované, teď je... celý hnědý?“ ptá se do pléna Ká.

Há pokyne na pozdrav a mumlavě nás seznámí s ranním dobrodružstvím. Napije se vody a lehne si na lavičku, kde vzápětí zcepení.

„Takže to vypadá, že jedeme až zítra,“ zavtipkuje Ká.

„To je celkem dobrý nápad, já jsem samozřejmě pro,“ odsouhlasí Jé.

„Party hard, co se dá dělat. Tak kde máme ten rum?“

